

postavi naukazano opravilstvo v rečéh siromaštva in milostinskiga denarja, katero opravilstvo je g. knezoškof skozi veliko lét tako nevtrudljivo oskerboval, de je odbor enoglasno sklenil, mu za njegovo skerb zahvalno pismo poslati. Ker ljudjé še vedno nič srebra na dan ne dajo, in je zato velika težava v kupčii, in ker se na dvoje raztergani bankovčki po 6 in 10 krajc. tako zamazani in zablatnjeni, de se človeku gnjusi, take cunje v roke vzeti, je mestni odbor sklenil, ministra denarstva prositi, de naj zraven bankovčkov po 10 krajc. tudi take po 3, 5 in 20 krajc. vùn da, kateri se tergati ne morejo in ne smejo, ali pa naj dovoli, de sme mestna županija take denarje napraviti. — Kmetijska družba je poslala unidan na Dunaj nektere za obertnijsko razstavo v Londonu namenjene reči, med kterimi so bili tudi 4 podobe od g. kaplana Puharja umetno iznajdenih svitlopisov, in pa v majhni postavi izdelani krajnski kozolci ali stogi vsih 3 sort, in pa krajnski panj, kar je naš mnogospoštovani tesarski mojster g. Juri Pajk prav lepo napravil. — Gosp. fajmošter Potočnik je odstopil od vredništva vladniga „Ljubljanskiga Časnika“ za prihodnje léto, zato „ker mu njegov namen in dalja od Ljubljane več ne pripusti tega lista dalje vredovati“. Gosp. K. Melcer, skriptor v c. k. bukvarnici, je prihodnji vrednik izvoljen. Če zdej konec léta vradne liste „Ljublj. časnika“ pregledamo in njih zapopadek s zapopadkam nemškiga Ljubljanskiga vladniga lista primerimo, nas serce zabolí, če se ravnopravnosti spomnimo. Hvala komur hvala gré! Naše slavno deželno poglavarstvo poštuje vstavno ravnopravnost skozi in skozi; njegovi razglasi se najdejo v slovenskim, kakor v nemškim vradnim listu. Tudi naša časti vredna poštna vodíja se lepo obnaša in nikdar ne zamudi svoje naznanila tudi v slovenskim jeziku razglasiti. Ali zdej smo pa že skorej pri kraju. Tú in tam zapazimo še kakšno redko naznanilo c. k. kantonskih poglavarstev, pa clo malo jih je; še veliko veliko menj jih je pa od c. k. sodijskih vradíj! Veliko se je scer tudi govorilo — pa vunder tega terjati ne moremo — de tudi od družih slovenskih kronovín bojo prišle vradne naznanila v „Časnik“ — ali veliko se je govorilo, malo pa spolnilo; če je kakšnih dvanajst naznanil o pol leta, več jih bo komaj. Zato vidimo, če je „Časnik“ ravno le dvakrat v tednu izhajal, de je veliko več listov brez doklad, kakor z dokladami. Naj nam zdej kdo reče — če mu je resnica ljuba — ali je to ravnopravnost? Ali za tistiga, ki le slovensko razume, niso vse vradne naznanila? Pa pustimo, ker dozdej ni bilo, in vprašajmo raji: ali bo prihodnjič? Bog daj! — Za prihodnje léto so c. k. pošte izdajanju in razpošiljanju časopisov velike težave naložile. Od pritiskovanja mark na vsaki list ne govorimo, ker je to zdej tudi pri pismih navadno; tudi od tega nič ne rečemo, de naročniki časopisov jih po pošti ne bojo več v popolnim zavitku dobivali, ampak tako, de jih bo vsak brati zamogel, kateri jih bo poprej v roke dobil, kakor naročnik; tudi od tega ne govorimo, de kdor v mestih hoče časopis na dom dobivati, bo mogel pol krajcarja nošnine

za vsak list odrajtovati, — vse to so težavne naprave, pa naj že bo; ali — de mora odpravitelj natisnjenih časopisov v tiskarnici vse liste skupej zbirati, ki grejo na eno, drugo, tretjo i. t. d. pošto!!! To je naloga, ki sega v opravilo pošt, ki imajo v tem zvedene pomočnike, ne pa tiskarnicam. Če ima kak časopis kakih 200 naročnikov, se že da to delo opraviti, če lih mora odpravitelj listov na pol poštar biti, — kjer je pa veliko več iztisov, je to silna težava. Nadjamo se, de bojo to c. k. pošte previdile, in de bojo pri vikši vradi govorile, de se to breme tiskarnicam odvzame, katero jim nikakor ne gré. — Govori se, de je slavno znani sedanji profesor računstva v Olomucu gosp. Močnik svetovavec za ljudske šole na Krajskim izvoljen. Če je to res, bo saj enkrat konec tiste neslane pravde v „Lloydu“ in „Wanderer“, in spet se je poterdil pregovor: „kdor drugimu jamo koplje, sam va-njo pade.“

Novičar iz mnogih krajev.

Tisti imenitni zbor v Draždani, na kteriga vstanovitni je vihár vojske med našo in Prusko vlado potihnil, se je 23. dan t. m. začel. Povabljeni so k njemu vsi vladarji nemških deželá; predsednik našiga ministerstva knez Švarcenberg se je 21. t. m. na pot v Draždano podal. Očí celiga svetá, ne le nemških deželá, so na ta shod obrnjene, ki ima biti shod mirú in sprave. Zadnji dnevi tega leta so gotovo važni dnevi. — Z mesnicami na Dunaju, kjer se bo konjsko mesó prodajalo, bo zdaj resnica; ministerstvo je dovolilo prodajo konjskiga mesa proti temu, de vsak, ki hoče tako mesnico odpreti, mora poprej dovoljenje zanjo naprositi in se potem po danih postavah ravnati. Na Nemškim, Francoskim i. t. d. so že zdavnej take mesnice. Mesó zdraviga konja, pa ne kakšne stare mèrhe, je zares tudi dobro. — Na Ogerskim se toliko roparjev po deželi klati, de, kdor pripomore za vjetje taciga hudodelca, prejme 60 gold. Iz Dunaja v Pešt je zdej po železnici 7 ur; po parobrodu na Donavi se je poprej v Pešt 14 ur potrebovalo iz Pešta na Dunaj pa še clo poldrugi dan. — V Zagrebu so „Jugoslavenske Novíne“ od velikiga župana Zagrebškiga prepovedane, „dokler se za Horvaško kronovíno novi zakon o tiskarnih rečéh ne izda.“ Čudno je, de na Hrovaškim, ki je vunder Avstrijanska kronovína, Avstrijanska začasna tiskarna postava veljavnosti nima!

Pogovori vredništva.

Kdaj bojo mežnarije od sužnosti učeníkov po deželi ločene? Pod tem nadpisam smo prejeli dopis, ki popisuje britki stan mežnarskih hlapcov, in razpartije, ki so med njimi in učeníki. Na to vprašanje ne moremo družiga odgovora dati, kakor ta: de se je že davnej govorilo, de bojo v velikih farah mežnarije od šolstva ločeni, de pa dozdej v tem še ni nič gotoviga, ker zavolj malih šol ministertvo še ni nič sklenilo. Ta reč še stoji, kakor je stala, — Bog daj! de bi se stan ljudskih šol kmalo po modrih novih postavah poravnal, — ne le mežnarji, še bolj učeníki po deželi po rešitvi od svojiga dozdnjiga revniga stanú hrepené.

Današnjimu listu je pridjan 40. dokladni list.

Povabilo na naročilo Novíc.

V predposlednjim listu smo priložili poseben povabilni list za naročilo „Novíc“. Ker tega povabila v celi obširnosti ne moremo trikrat ponoviti, kakor je scer pri časopisih navada, naznanimo danes le to: naj bi g. naročniki naročilo še ta mesec opravili, de bojo o novim létu „Novíce“ zaporedama dobivali. Kar pa poštníno za naročivne pisma vtiče, je ravno zdej ministerstvo kupčije ukazalo, de se ima poštnína za vse tiste pisma odrajtati, ktere naročajo časnike za prihodnje léto.

Vred.

Zavolj praznika v sredo pridejo prihodnje Novíce v četertek po novim létu na svitlo.

Natiskar in založnik **Jožef Blaznik v Ljubljani.**